

Náš „úlet do divočiny“ ... aneb jak chutná život v přírodě

Psal se 29. duben a já a můj ridgeback Gospi jsme vyrazili na třídní výcvikový tábor do Volenic, tedy přesněji na farmu Cihelna, kterou na mapě najdete na cestě mezi Horažďovicemi a Strakonice. Z domova jsem odjížděla s představou, že si to tam užijeme, seznámíme se s jinými psími nadšenci a v neposlední řadě pokročíme v naší výchově poslušnosti. Po příjezdu na farmu jsem se přivítala s Romanou (s naší lektorkou☺), ubytovali jsme se, se všemi se pozdravili, potykali a začali si užívat vytoužené 3 dny volna ☺. Program jsme si odhlasovali sami a to tak, abychom se nenudili my ani naši psí svěřenci. První den jsme začali vycházkou, kdy jsem se já, Romana a Zdeněk odtrhli od naší skupiny a šli na vlastní pěst prozkoumávat okolí. Nasadili jsme gumovky a vyrazili do přírody. Netrvalo dlouho a už první překážka skončila vesele ☺. Přes říčku, která v údolíčku pramení vedly dvě klády, které člověk s opatrností přešel...samozřejmě, že Romči Hanička a Zdeňkova Bára se nesly vzhledem k jejich váhové kategorii, jenom Gospík a jeho 40 kg na „lávce“ udělalo své a když v polovině „lávky“ zjistil, že to asi nezvládne, rozhodl se pro nelehký, odvážný a hlavně nechtěný skok do vody ☺ ! Z vycházky jsme se vrátili plni dojmů z úžasné přírody, která obklopuje farmu v širokém okolí a dokonce jsme nepřišli zkrátka ani o svačinu, o kterou se nám postarala paní domácí, a to v podobě výborného, bezkonkurenčního, jedinečného domácího biskupského chlebičku se šlehačkou, pili jsme čaj, kávu a povídali jsme si o všem možném ... a tak nějak se poznávali. Druhý den ráno nás pak čekalo cvičení, odpočinek, oběd, vycházka, sváča a v podvečer Agility. Cvičení v duchu v jakém probíhalo, mě naprosto nadchlo. Kolikrát jsem se musela smát, jak hry pro naše cvičené jedince, jsou tak hrozně jednoduché a přitom hrozně účinné. Tento způsob výcviku je fakt super. Nejvíce jsem na tom ocenila to, že se nenudíte ani vy ani pes... i když Gospík občas vypadal hodně odevzdaně s výrazem „mouchy sežerte mě“ ☺.

První večerní Agility nám dali oběma zabrat. Nadlidským úkolem se zprvu zdálo dostat Gospíka (pozn.: a nejen jeho) do tunelu ... ale čas se s časem sešel a druhý den už běhal tam a zpět a vysloveně si to užíval a já mohla být pyšná majitelka, že mám tak šikovného, inteligentního, úžasného ...no prostě znáte to ... každý je ten nej nej nej ... psa.

Všichni zúčastnění psi byli hrozně kamarádští a poslušní a obava, že by se některý z nich chtěl někam toulat vůbec nepřipadala v úvahu.

A jídlo ? ... bezkonkurenční, prostě není nad domácí kuchyni. No a ty svačiny ... to byste museli ochutnat ☺.

Celým pobytem vládla přátelská atmosféra v krásném prostředí, kde s námi nebyli jenom psy, ale také koně, koza a naši hostitelé Romana a Ingo, kterým patří největší dík, protože se o nás nad výsost starali a prostě byli a jsou to super lidičky !!!

Moje dojmy z našeho třídního „úletu“ si užívám ještě teď. Splnilo to nad mé očekávání a ještě mnohem víc ... a v pondělí jsem se přistihla nad myšlenkou, že se mi vůbec nechce domů ☺

Je fajn vědět, že jsou lidi, kteří stejně jako vy mají tu chuť, ... vyrazí jen tak do divočiny na 3 dny, dokážou se ač se neznají pobavit a navíc se ještě naučit nové věci...

Gospík po návratu domů prospal celé odpoledne a protáhl to až do rána ... ☺

Všem zúčastněným posíláme pozdravy a dík (a oni vědí o kom mluvím) ☺, mooc se nám to s Vámi líbilo, jste všichni moc fajn ! A budeme se těšit, že nám Romča připraví další takový super táboření

Mějte se přííma.

Pac a haf
Andy a Gospi